

SENTÈNCIA 2003-10 DE 24 DE MARÇ DE 2003

NACIONALITAT. Adquisició per infant nascut a l'estranger d'un progenitor andorrà nascut també a l'estranger. Necessitat de tenir establerta la residència principal i permanent al Principat.

Ponent : M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A N T E C E D E N T S   D E   F E T

1r.- La Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, mitjançant la sentència impugnada d'11 d'octubre de 2002, va desestimar la demanda formulada contra el M.I. Govern pel Sr. F.P.M., en nom i representació del seu fill menor d'edat F.P.G., en què impugnava les resolucions de 5 de desembre de 2001 i 10 d'abril de 2002, que van desestimar la sol·licitud formulada per a l'adquisició de la nacionalitat andorrana per part de l'esmentat menor.

2n.- La representació de l'agent va interposar recurs d'apel·lació en data 5 de novembre de 2002, el qual es va formalitzar davant d'aquesta Sala el 4 de desembre següent. La impugnació es fonamenta en l'argument de què les enquestes que va dur a terme el Servei de Policia sobre la residència efectiva al Principat del Sr. F.P.M. són insuficients i inexactes, i que existeixen suficients elements que permeten arribar a la conclusió contrària, de manera que és procedent l'atorgament al menor F.P.G. de la nacionalitat andorrana. Per tal d'acreditar aquestes argumentacions va aportar nova documentació, que no va ser admesa per providència de 14 de gener de 2003, en no concórrer cap dels supòsits previstos en l'article 64 de la Llei de la Jurisdicció administrativa i fiscal.

3r.- La representació del Govern, mitjançant escrit presentat el 13 de gener de 2003, va impugnar el recurs formulat per l'agent, i va demanar la confirmació íntegra de la sentència apel·lada, en considerar que aquesta realitza una adequada valoració de les proves practicades en la primera instància, així com una correcta interpretació de les normes aplicables al cas.

4t.- El dia 26 de febrer de 2003 tingué lloc l'acte de la vista oral, en què les parts van exposar els arguments que van considerar més adients a la defensa de llurs pretensions.

F O N A M E N T S   D E   D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- L'article 9.1 de la Llei qualificada de la nacionalitat, de 5 d'octubre de 1995, disposa que pot adquirir la nacionalitat andorrana l'infant nascut a l'estranger d'un progenitor andorrà nascut també a l'estranger, si reuneix les condicions de l'article 7 de la mateixa llei, entre les quals s'inclou haver establert la residència principal i permanent al Principat d'Andorra.

En el cas que ara s'examina, es discuteix de forma exclusiva la concurrència d'aquest darrer requisit, és a dir, si l'interessat ha establert la seva residència al Principat, com a condició necessària per a l'adquisició de la nacionalitat andorrana d'acord amb l'article 9.1 de la Llei qualificada de 5 d'octubre de 1995. Atès que aquesta és una discrepància sobre els fets, la qüestió litigiosa ha de ser resolta a la vista de les diferents proves que consten a l'expedient administratiu i les actuacions judicials, les quals s'han de valorar de forma conjunta a fi de què el Tribunal pugui formar-se una convicció sobre l'objecte del debat mitjançant la ponderació dels diferents elements de judici que les parts han sotmès a la seva consideració.

Tercer.- Com bé diu la sentència apel·lada, resulten concloents els informes realitzats pel Servei de Policia (folis 147, 148 i 238 de les actuacions de primera instància), dels quals resulta la manca de residència efectiva dels Srs. P.-G. al Principat d'Andorra, constatada després d'haver dut a terme les investigacions necessàries. En particular, és força significativa la declaració que va fer la Sra. PR., que ocupa l'habitatge on es diu que resideixen els interessats, afirmant que els Srs. Pallerols tenen donada l'adreça només a efectes de correspondència i altres. També cal tenir en compte, com ho fa la sentència impugnada, que en la inscripció de naixement del menor F.P.G. es va fer constar com a domicili dels pares una adreça de Girona. I, finalment, tampoc s'ofereix cap explicació satisfactòria al fet de que els Srs. P.-G. afirmen residir a Andorra en un habitatge que constitueix el domicili d'un altre matrimoni.

En conseqüència, s'ha de concloure que no ha quedat degudament acreditat que concorri el requisit de la residència principal i permanent a Andorra, que exigeix l'article 7, en relació amb l'article 9, ambdós de la Llei qualificada de la nacionalitat, per la qual cosa s'ha de desestimar íntegrament el recurs d'apel·lació que formula la part agent i confirmar en els seus propis termes la sentència apel·lada.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

- Desestimar el recurs d'apel·lació que interposa el Sr. F.P.M., en nom i representació del seu fill menor d'edat F.P.G., contra la sentència dictada l'11 d'octubre de 2002 per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, la qual es confirma en els seus propis termes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació

d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.